

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 125.972 van 3 december 2003
in de zaak A. 116.592/XIV-8513.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat V. VEREECKE,
 kantoor houdende te 8000 BRUGGE,
 Maria van Bourgondiëlaan 7B

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Britse nationaliteit, op 8 februari 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 9 januari 2002 “waarbij het verzoek tot OPHEFFING van het besluit van 28 januari 1991 tot verbod om gedurende 10 jaar het Rijk binnen te komen, werd afgewezen”;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 november 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat V. VEREECKE verschijnt voor de verzoekende partij en van Advocaat K. DE PAEPE die, loco Advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX, alias XXX, van Britse nationaliteit, wordt op 8 april 1992 in België aangehouden naar aanleiding van het plegen van strafbare feiten.

1.2. Verzoeker maakte zich schuldig aan bezit en handel in verdovende middelen, valse naamdracht en gebruik van valse stukken (reisпас). Voor deze feiten wordt verzoeker op 16 februari 1993 veroordeeld tot een gevangenisstraf van zes jaar door het Hof van Beroep te Gent.

1.3. Op 28 januari 1994 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een besluit tot terugwijzing waarbij verzoeker werd gelast het grondgebied van het Rijk te verlaten, met verbod er gedurende tien jaar terug te keren, op straffe van het bepaalde bij artikel 76 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, behoudens toestemming van de Minister van Binnenlandse Zaken. Dit besluit wordt aan verzoeker betekend op 10 februari 1994.

1.4. Op 27 september 2000 dient de raadsman van verzoeker een “verzoek tot opheffing ex artikel 68 Vreemdelingenwet” in.

1.5. Op 26 december 2001 dient de raadsman van verzoeker andermaal een “verzoek tot opheffing ex artikel 68 Vreemdelingenwet” in.

1.6. Met een schrijven van 9 januari 2002, gericht aan de raadsman van verzoeker, antwoordt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op het schrijven van 26 december 2001. Dit is de bestreden beslissing :

“(…)

VOORWERP : verzoek tot herziening

BETREFT : XXX

geboren te LONDEN op 24/03/1939

onderdaan van Groot-Brittannië

Alias : XXX

Geboren op 19.03.1933 te Londen

Onderdaan van Groot-Brittannië

In antwoord op uw schrijven dd. 26.12.2001 houdende een verzoekschrift tot opheffing van het ministerieel besluit tot terugwijzing van 28.01.1994 waaraan in rand vermeld persoon werd onderworpen, kan ik u volgende elementen meedelen.

1. Volgens artikel 64 van de vreemdelingenwet van 15.12.1980 kan een verzoek tot herziening tegen een beslissing tot terugwijzing worden ingediend maar dient dit te gebeuren binnen de acht werkdagen na de kennisgeving van de beslissing. Gezien het genoemde ministerieel besluit aan betrokkene werd betekend op 10.02.1994 zal u het met mij eens zijn dat deze termijn ruimschoots overschreden werd waardoor een verzoek tot herziening tegen de beslissing van 28.01.1994 als onontvankelijk dient te worden beschouwd.
2. Vervolgens kan nog gewezen worden op het feit dat betrokkene in vrijheid werd gesteld op 25.05.1994, datum waarop het ministerieel besluit in werking trad en dit voor 10 jaar.
Dat wil zeggen dat het besluit geldig is tot 24.05.2004. Betrokkene respecteerde gedurende 8 jaar het besluit en de Dienst Vreemdelingenzaken meent dan ook niet een uitzondering te moeten maken om het besluit op te schorten. De geldigheidsduur van het besluit vervalt op 24.05.2004, een datum waar we op heden ongeveer nog 2 jaar van verwijderd zijn.
3. Tot slot bevat het verzoekschrift geen relevante elementen die van levensbelang zijn om een terugkeer naar België te rechtvaardigen. Het feit dat betrokkene opleidingen heeft gevolgd in de Engelse taal of informatica zijn evenmin overtuigend als element tot staving van een opschorting van een ministerieel besluit tot terugwijzing.”;
(…).

2. Over de ontvankelijkheid.

2.1. Overwegende dat verzoeker de vernietiging vordert van de inhoud van de brief van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 9 januari 2002 aan zijn raadsman, waarin wordt meegedeeld dat volgens artikel 64 van de Vreemdelingenwet een verzoek tot herziening tegen een beslissing tot terugwijzing kan worden ingediend en dat dit dient te gebeuren binnen acht werkdagen na de kennisgeving van de beslissing; dat verder in de brief wordt gesteld dat, gelet op het feit dat de beslissing tot terugwijzing aan verzoeker werd betekend op 10 februari 1994, de termijn van acht werkdagen ruimschoots werd overschreden, zodat een verzoek tot herziening als onontvankelijk moet worden beschouwd;

2.2. Overwegende dat uit het dossier blijkt dat de Minister van Binnenlandse Zaken op 28 januari 1994 een besluit tot terugwijzing nam in toepassing van de artikelen 20 en 43, 2/ van de Vreemdelingenwet; dat, conform de bepalingen van de Vreemdelingenwet, tegen een dergelijk besluit tot terugwijzing enkel een verzoek tot herziening kan worden

ingediend binnen acht werkdagen na de kennisgeving ervan; dat dit uitdrukkelijk wordt bepaald in artikel 62, 2/ en 65 van de Vreemdelingenwet; dat verzoeker er onterecht van uitgaat dat een ministerieel besluit tot terugwijzing een veiligheidsmaatregel is, zoals vermeld in artikel 68 van de Vreemdelingenwet, en waartegen een verzoek tot opheffing kan worden ingediend; dat dient te worden vastgesteld dat het antwoord van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op het schrijven van 26 december 2001 houdende een verzoek tot opheffing van het ministerieel besluit tot terugwijzing van 28 januari 1994, geen voor nietigverklaring vatbare administratieve rechtshandeling is, vermits deze enkel een zienswijze c.q. inlichting inhoudt; dat dit al blijkt uit de woorden “kan ik U volgende elementen meedelen”; dat het beroep tot nietigverklaring van de bestreden beslissing onontvankelijk is;

3. Overwegende dat er grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
drie december tweeduizend en drie, door :

de HH. A. BEIRLAEN, kamervoorzitter,
 K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

A. BEIRLAEN.